

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 10. Machetes tria ipse passus, quæ in alijs temere judicauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

ter familias, cum cerebroso marito in gratiam redditura, Basileam rediit, sed maritū haud amplius inuenit, cuius miserabilitatem comperto, protinus in curiam se effudit, & cum Patribus Reipublicæ illius conscriptis vehementissimè expostulauit, quod maritum suum criminis istius exortem è finibus humanæ naturæ exturbassent, morteque infami deleuissent. Quare non solùm mulierem sui à marito discessus, sed etiam magistratum, iniustæ aduersus innocentem sententiæ latæ serò pœnituit: non pœnituit autem Deum, qui tam multas grauesque iniurias mulieri illatas, in occasione habuit vindictæ marito reponendæ.

§. X.

Machetes tria ipse passus, qua in alijs temeriter judicauit.

Quod in his talibus projectioris licentia hominibus facere iustissimum reorum ludem tantò minus mirum est, cùm etiam sibi magis addictos feriens talione sinat in ipsum peccatum labi, ut seipso noscere dicant, atque in viam redeant. Apud Cassianum,

Cassian.
lib. 5. de
renunti-
antium
Infl. e. 30.

Abbas Machetes solebat narrare, tribus de caussis potissimum se Monachos temeriter

temerè iudicasse. Primo cùm venisset ad Monachos quosdam, qui graui tumore intra os laborantes, tubereq; vehementer eos cruciante, medicinam mali excogitabant, procurabantque, ut tuber illud exscindetur. Quod ubi Machetes vidit, iudicauit, apud semetipsum, curationis huius sollicitudinem ex defectu mortificationis prouenire. Secundò male habebat Machetem, quod aliqui seu vitio ætatis, seu alia necessitate compulsi, non nihil de seueritate disciplinæ Monasticæ remitterent, & pro capessenda quiete, pelle ex caprarum pilis confecta se cooperirent. Hos nimia sensualitatis condemnabat. Tertiò indignè tulit, quando vidit sacerdibus potentibus ex deuotione aliquid olei sibi benedici à Monachis, eorum postulatis anni. *Hoc, inquietbat, ingens presumptio est.* & quadam quasi sanctitatis ostentatio. Sed ecce diuinæ bonitatis æquitatem, idem Machetes, alioqui vir sanctus, palam ultroque fassus est, permisisse Deum iustissimo iudicio suo, ut in omnes hos tres defectus (si quidem defectus sint) ipse met labetur, quos in alijs antè improbauerat. Nam & tubere illo intra os (Deo pœnas temeritatis hoc modo ab illo depositente) enato

punitus est. Itaq; medicinam sectione, ob doloris magnitudinem, petere coactus est. Ex eiusdem morbi vi etiam operimento illo, seu stragulo ex pelle caprina vti adactus est. Deniq; importunitate sæcularium ita fatigatus est, vt oleum quoq; eis benediceret. Hæc de se ipso Machetes dixit, coronidemque illam addidit, hortando, rogandoque omnes, vt ipsius edocti seu exemplo, seu supplicio, judicia temeraria, tamquam præstissimam pestem, declinarent. Itaque nolite judicare, qui non vultis judicari: in quenam judicaueritis, judicabimini.

C A P V T XII.

Pœnam talionis, in omnibus elementis redditam fuisse, è varijs Scriptoribus sacris demonstratur.

§. I.

Fulmina, seu alia Tela in authores retorta, lædere cupientes lædentia.

N ipsis quoq; Sanctorum historijs sape fit mentio, de hominibus, qui illis ipsis armis, aut instrumentis læsi sunt, quibus alios vel lærerunt, vel lædere statuerunt; aut, vt dici solet, qui